

skel på. Derfor er det ikke et spørgsmål om tillæg eller ej, men et spørgsmål om en aflønning for den samme indsats.

Jeg kan godt forstå, hvis fru Kirsten Jacobsen måske er lidt nervøs over den enighed, der kan opstå, men sådan er realiteten. Vi er reelt enige om den side af sagen.

Formanden:

Insisterer fru Birthe Rønn Hornbech virkelig på at få en fjerde omgang korte bemærkninger? (*Birthe Rønn Hornbech: Ja!*). Jamen så må fru Birthe Rønn Hornbech prøve én gang til, men normalt tager vi tre omgange korte bemærkninger, og så går vi videre til næste ordfører. Ideen er, at ordføreren også skal have ordet.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, dette er ret principielt for folkestyret.

Jeg er selvfølgelig dybt rørt over, at ministre, der bor på Sjælland og kan blive kørt hjem i ministerbil hver aften og kan få maden gratis bragt i ministeriet, giver afkald på deres omkostningstillæg. Det er jeg dybt rørt over.

Men jeg spørger igen: Er det ikke rigtigt, at den ene dag er man medlem af Folketinget og får to vederlag, og den næste dag er man ikke medlem af Folketinget og får stadig to vederlag? Når den, der kommer ind, skal have et vederlag, så er vi oppe på tre vederlag i alt. Er det ikke rigtigt?

Formanden:

Så svarer hr. Estrup, og derefter går vi videre til fru Jette Gottlieb, hvad enten svaret er tilfredsstillende eller ej.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det er jo utroligt, at man skal forklare fru Birthe Rønn Hornbech det, som så mange Venstreministre har benyttet sig af i årevis, når de kom uden for Folketinget: at få et vederlag som værende minister og et vederlag, fordi de ikke var medlemmer af Folketinget.

Formanden:

Så er det fru Jette Gottlieb som ordfører.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg må indrømme, at jeg synes, det er svært at forstå den meget store energi, der kan udvikle

sig i det her spørgsmål. Men jeg vil nu godt sige, at jeg vil imødegå dem, der mener, at det her er en radikal særlov. Inden vi går videre med det perfiditetsniveau, der har været i debatten indtil nu, vil jeg også sige, at det er meget behageligt at kunne sige sig fuldstændig fri for egeninteresse i sagen både på kort og lang sigt.

Jeg kan sige, at i Enhedslisten finder vi det faktisk rimeligt, at ministre kan få orlov fra Folketinget – uden løn selvfølgelig – og med den eneste særordning, at det er på ubestemt tid, som betyder, at de kan indtræde som folketingsmedlem, hvis de ophører med at være ministre. Man må jo se i øjnene, at ingen kan udføre begge job med fuld styrke, og derfor vil det da være en styrkelse af arbejdet, hvis man kunne lave den opdeling.

Vi synes også, at ministre med orlov fra Folketinget skal ligestilles med ministre, der ikke er medlem af Folketinget, på de betingelser, der nu én gang er fastsat, og det betyder, at vi kan stemme både for B 79 og L 124.

Hvad vi derimod ikke finder rimeligt, er, at ministrenes vederlag blandes sammen med folketingsaflønningen. Sandt at sige går vi ikke ind for det dér folketingsmedlemskabsafsnitstillæg, som ministre får, hvis de ikke er medlem af Folketinget. Og nu er vi altså på vej ind i L 126, et forslag, som i virkeligheden slet ikke burde have været behandlet sammen med de to andre. Det ville unægtelig skabe et meget klarere billede, hvis der var fastsat en ministerløns og de fik et vederlag på en én gang for alle fastsat størrelse.

Desuden finder vi det fuldt forsvarligt, at ministerpensionen opfattes som en alderspension – man kunne næsten sige en arbejdsmarkedspension – og således først udbetales fra det fyldte 60. år. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvem der vil argumentere seriøst imod det. Jeg kunne i hvert fald høre en positiv forholderen sig til det fra Venstres side, og det er da meget glimrende.

Endelig er vi helt med på at afskaffe udbetalingen af pension, mens man er i arbejde, og finder derfor bestemmelserne i punkt 3 i forslaget om modregning i forhold til ansættelse i EU, FN og NATO osv. helt i orden, men måske lidt snævert formuleret.

Det betyder, at vi samlet set også kan stemme for L 126.

Men så synes jeg også, jeg kan høre her i debatten, at der i virkeligheden er flertal for langt det meste af indholdet i L 126. I virkelig-